

“Der behøver altså ikke være så mange regler”

Elektrisk - Heidi Mortenson er godt i gang med at skabe sig et navn på den europæiske elektroscene. Til december skal hun spille i New York og San Francisco. I Danmark er hun stort set ukendt.

Hun ligner ikke sig selv, som hun kommer gående langs åens cafeer i novemberkulden iført grå sweatshirt og halstørklæde med skul-drene trukket godt op om ørene. Eller rettere: Selvfølgelig ligner hun sig selv - det gør de fleste nu engang - men hun ligner ikke den person, der optræder på hjemmesiden. Den kvindelige sanger med herreskjorterne, slipset og fuldskægs-makeup. Den kvindelige sanger, der med enorm energi nærmest hænger ud over scenekanten og skriger i sin mikrofon, der er et ombygget telefonrør. Den kvindelige sanger, der er ved at blive et navn i resten og Europa og snart USA - og stort set ukendt i Århus.

Ingen action før 11

Interviewet foregår klokken 13, da Heidi Mortenson i en e-mail har ladet forstå, at hun 'ikke fungerer om formiddagen'. Ingen gradbøjninger - der er total funktionssvigt før middag.

»Jeg står tidligst op klokken 11, og sådan er det bare,« smiler den 31-årige musiker, der i dagens anledning ikke har skægstubbe, men ligner en ganske almindelig pige, der lige har bestilt en kande grøn te.

Heidi Mortenson bor i Berlin, men hun har også et værelse i Århus, så hun kan passe sine studier på Det Jyske Musikkonservatorium. Her læser hun på andet år på den Elektroniske Linje, der er landets eneste konservatorieuddannelse i elektronisk musik.

»Jeg hørte tilfældigt om uddannelsen gennem min ven Bjørn Svin (dansk DJ, red.), og så søgte jeg ind,« siger Heidi Mortenson, der kom ind som en af blot fire elever pr. årgang.

Elektrisk forelskelse

Heidi Mortenson snubler ind i mellem lidt over ordene. Et vidnesbyrd om, at hun har boet uden for landets grænser i godt 10 år.

»Efter gymnasietiden i Esbjerg vidste jeg ikke, hvad jeg ville, men jeg har altid været interesseret i dans og musik, og så startede jeg på en danse- og koreografiuddannelse i København. Det var o.k., men det bedste var, da en veninde inviterede mig på klubben X-Ray. Der opdagede jeg elektronisk musik, og jeg var solgt på stedet,« siger Heidi Mortenson, der senere skiftede København ud med Italien og endte i Barcelona, hvor hun boede i otte år.

»I Spanien tog det hele fart. Jeg startede med at uddele flyers på gaden, og efter noget tid stod jeg for PR-arbejdet i en natklub. Ved et tilfælde fik jeg lov til at spille til en elektronisk festival, og publikum tog så godt imod mig, at jeg efterfølgende sad bag scenen og havde den der følelse: »Det her er det, jeg vil med mit liv,« siger Heidi Mortenson, hvis karriere siden har bragt hende rundt på jobs i det meste af Europa.

Ofte iført påmalet fuldskæg - og det er da også Heidi selv, der foreslår at henlægge første del af fotoseancen til 'Barberer' ved Åen.

Kan selv

»Flirten med det maskuline er helt klart en kritik af den elektroniske musikverden, der er så styret af mænd, at det er skræmmende. Et af de kommercielt set største kvindelige bands inden for elektronisk musik er Chicks on Speed, der slår meget på 'girl power' og sådan noget. Men skriver de deres eget materiale? Nej, det er der mænd, der gør. Det er såmænd bare det, jeg gerne vil gøre opmærksom på,« siger Heidi Mortenson.

Sideløbende med de skæggede koncerter passer Heidi Mortenson

musikstudierne i Århus, hvor hun får følgende skudsmål af professor ved Det Jyske Musikkonservatorium, Wayne Siegel.

»Heidi Mortenson er lidt atypisk for elektroscenen, for genren er generelt meget indadvendt. For mange elektronica-musikere handler det primært om at lytte, men Heidi lægger meget vægt på performance-delen. Hun har virkelig gejst og gnist, og på den led skiller hun sig markant ud fra mængden,« siger Wayne Siegel.

Danmark er langsom

Til december skal Heidi Mortenson spille på klubber i New York og San Francisco, og ind imellem spiller hun også i Danmark. Men her i landet er det ifølge Heidi Mortensen svært at skabe den store opmærksomhed om den elektroniske musik.

»Det er meget mærkeligt at komme tilbage til Danmark, når man som jeg lever af og for musik og til daglig bor i Berlin, hvor den elektroniske scene er så meget større. Selvom der lige så stille er ved at ske noget i Danmark, går det langsomt, og en af årsagerne er, at alting er så konservativt,« siger Heidi Mortenson og nævner et eksempel fra en koncert, hun skulle spille i Studenterhus Århus.

»Kommunikationen var gået galt, så der var ikke sat nogen plakater op eller uddelt nogen flyers om koncerten. Jeg lavede hurtigt en stak plakater og nogle flyers, men så gik det op for mig, at det er enormt svært at få lov at opsætte plakater i denne her by. Og stort set ingen cafeer ville have de der hurtigt lavede, billige flyers liggende. Så er det altså svært at have en undergrund,« siger Heidi Mortenson.

På vej til endnu et møde med fotografen går vi igennem Århus, og Heidi Mortensen undrer sig over, at der ikke er noget graffiti at se, og at skaterne i Århus åbenbart kører i en hal.

»Det er den der regulering igen. Der behøver altså ikke at være så mange regler.«

Af Jesper Krusell jekr @avisen.dk
07.11.2006